Lietas Nr. C29643014
Lietas arhīva Nr. C-2689-15/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 15.septembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa, tiesnese Jolanta Zaškina, ar tiesas sēdes sekretāri Ilvu Rudovsku, piedaloties prasītājam, izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par piedzenamo uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu un

konstatēja

/pers. A/ cēlis tiesā prasību pret /pers. B/, kurā lūdz samazināt ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 6.aprīļa spriedumu par labu atbildētājai piespriesto uzturlīdzekļu apmēru pušu meitas /pers. C/ uzturam no 142,29 euro ik mēnesī līdz Ministru kabineta noteiktajam minimālajam uzturlīdzekļu apmēram, ko katram vecākam ir jādod neatkarīgi no sava mantiska stāvokļa.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētāja finansiālais stāvoklis uz prasības celšanas dienu ir pasliktinājies. Viņa ikmēneša neto ienākumi ir 465,73 *euro*, no kuriem viņam jāmaksā 72,96 *euro* par dzīvokļa īri, 150 *euro* par pārtiku, 40 *euro* par transportu, 40 *euro* par telefona sakariem, 20 *euro* par TV un internetu, 25 *euro* kredītsaistību dzēšanai. Pēc šo izdevumu apmaksas prasītājam paliek 117,78 *euro*, ko prasītājs faktiski var novirzīt meitas uzturēšanai.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus par prasību nav iesniegusi.

Tiesas sēdē prasītājs prasību uzturēja.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies. Par tiesas sēdi atbildētājai paziņots Civilprocesa likuma 56.panta kārtībā, nosūtot pavēsti ierakstītā sūtījumā uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietu.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, lietu var izskatīt bez atbildētājas piedalīšanās tiesas sēdē.

Noklausījusies prasītāja viedokli un pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa uzskata, ka prasība ir noraidāma.

Civillikuma 177.panta trešajā un ceturtajā daļā noteikts, ka vecāku pienākums ir rūpēties par bērnu. Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa, veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Civillikuma 179.panta pirmajā un otrajā daļā noteikts, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 6.aprīļa spriedumu (lietas 8.-10.lapa) no prasītāja atbildētājas labā pušu meitas /pers. C/ uzturam piedzīti uzturlīdzekļi Ls 100 jeb 142,29 *euro* apmērā ik mēnesi līdz meitas pilngadībai.

Minētajā spriedumā tiesa, izvērtējusi atbildētāja mantisko stāvokli, secinājusi, ka prasītājs laika periodā no 2008.gada janvāra līdz 2008.gada 27.oktobrim strādāja un viņa ienākumi bija vidēji Ls 410 jeb 583,38 *euro* pirms nodokļu nomaksas. Kā izriet no sprieduma, uz lietas izskatīšanas dienu atbildētājs esot strādājis Dānijā, tad esot vēlējies doties strādāt uz Kipru. Tiesa, samērojot prasītāja mantisko stāvokli ar bērna vajadzībām, atzinusi, ka prasītājs ir spējīgs maksāt uzturlīdzekļus 142,29 *euro* apmērā mēnesī.

Prasītājs spriedumu nav pārsūdzējis, tādējādi atzīstot tiesas motīvus par pietiekamiem un pareiziem.

Tiesai, vērtējot jautājumu par piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru samazināšanu, atbilstoši Civillikuma 177. un 179.panta noteikumiem, jāņem vērā ne tikai prasītāja spējas uzturēt bērnu (konkrētajā gadījumā ienākumu samazinājums), bet arī bērna vajadzības.

No prasītāja iesniegtajiem pierādījumiem neizriet, ka viņa mantisks stāvoklis kopš sprieduma taisīšanas būtu ievērojami pasliktinājies. Turklāt prasītājs prasības pieteikumā nenorāda un nav iesniedzis pierādījumus, ka meitas vajadzībām mēnesī uz prasības pieteikuma iesniegšanas dienu bija nepieciešami līdzekļi mazākā apmērā, nekā tas konstatēts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 6.aprīļa spriedumu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra Noteikumu par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam 1. un 2.punktu katra vecāka pienākums, neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa, katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai nodrošināt uzturlīdzekļus 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai nodrošināt uzturlīdzekļus- 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumu Nr.665 "Par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punktā noteikts, ka no 2015.gada 1.janvāra minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 360 *euro*.

No iepriekš minētā regulējuma tiesa secina, ka likumdevējs uzskata par taisnīgu un samērīgu katram vecākam, neatkarīgi no mantiskā stāvokļa maksāt saviem bērnam uzturlīdzekļus vismaz valstī noteiktajā minimālajā apmērā, kas konkrētajā gadījumā ir 108 *euro*. *Šis pienākums gulstas arī uz tādām personām, kuras vispār negūst ienākumus vai ir pat darba nespējīgas.*

/pers. A/, savukārt, ir darbspējīgā vecumā, viņa pienākums ir nodrošināt sevi ar tādiem ienākumiem, lai pildītu savus vecāka pienākumus, tas ir, sniegtu savam bērnam pienācīgu uzturu. Turklāt, prasītājs konkrētajā gadījumā nav arī pierādījis, ka viņa mantisks stāvoklis neļauj viņam uzturēt meitu līdzšinējā apmērā.

Ņemot vērā minēto, celtā prasība kā nepamatota ir noraidāma.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ prasību pret /pers. B/ par piedzenamo uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pilna teksta sastādīšanas dienas, 2015.gada 29.septembra, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese Jolanta Zaškina